

τηλεόραση

τηλεόραση, η, ουσ. [<γαλλ. television <αρχ. ελλ. επίρρ. τῆλε (= μακριά) + όραση], η τηλεόραση. Υποκορ. **τηλεορασίτσα** κ. **τηλεορασούλα, η**.

- *ανάβω την τηλεόραση*, πατώ το συγκεκριμένο κουμπί για να αρχίσει να εκπέμπει: «μόλις θα πατήσει το πόδι του μέσα στο σπίτι, η πρώτη του δουλειά είναι ν' ανάψει την τηλεόραση».

- *ανοίγω την τηλεόραση*, βλ. φρ. *ανάβω την τηλεόραση*.

- *είμαι στην τηλεόραση*, ασχολούμαι, δουλεύω στην τηλεόραση ως τεχνικός, ως παρουσιαστής ή ως παραγωγός διάφορων τηλεοπτικών παραγωγών: «εδώ και δέκα χρόνια είμαι στην τηλεόραση».

- *θα σε βγάλω στην τηλεόραση*, βλ. συνηθέστ. *θα σε βγάλω στις ειδήσεις*, λ. είδηση.

- *κάνω τηλεόραση*, βλ. φρ. *είμαι στην τηλεόραση*.

- *κλείνω την τηλεόραση*, βλ. φρ. *σβήνω την τηλεόραση*.

- *σβήνω την τηλεόραση*, πατώ το συγκεκριμένο κουμπί για να πάψει να εκπέμπει: «μην ξεχάσεις φεύγοντας να σβήσεις την τηλεόραση || σβήσε, επιτέλους, την τηλεόραση και διάβασε κανένα βιβλίο!».

- *τον βλέπω για την τηλεόραση*, βλ. συνηθέστ. *τον βλέπω για τις ειδήσεις*, λ. είδηση.

- *χαμηλώνω την τηλεόραση*, ελαττώνω την ένταση του ήχου της: «χαμήλωσε την τηλεόραση, γιατί είναι περασμένη η ώρα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας